

En sällsynt vår.

Under mina 13 år som ombudsman på Iktyosföreningen har jag inte varit med om att vi fått ställa in vår föreningshelg som vi har varje år för och tillsammans med våra medlemmar. Det kanske förekommit någon gång tidigare i Iktyosföreningens över 30-åriga historia. Men jag tror faktiskt inte det.

Styrelsen fattade i alla fall beslut för några veckor sedan att avboka konferenshotellet i Ullared, Halland. Det var ju ett helt rätt beslut utifrån läget i vårt land och de rekommendationer och restriktioner som följer därav. Jag kommer sakna vår stora träff, det är en av höjdpunkterna när vi är många som samlas. Det finns dessutom en hel del kul i Ullared (förutom shopping om man gillar det), bl.a. en höghöjdsbana för barn, unga och vuxna.

Styrelsen beslutade också att inte senarelägga föreningshelgen utan vi skippar den helt i år. Vi hoppas verkligen att vi kan genomföra vår fina helg i vanlig ordning år 2021. Det räknar vi med.

Det kommer däremot bli ett årsmöte i år men i en annan form än vi hittills är vana vid. Läs mer på nästa sida.

Det blir ju fler avbräck när det gäller fysiska möten. Den stora europeiska konferensen i Stockholm (på Stockholmsmässan) kring sällsynta diagnoser med närmare 800 personer ställs in.

Flera möten dit Iktyosföreningen var inbjuden kommer antingen ställas in eller genomföras via digitala medier. Man kan konstatera att de digitaltekniska lösningarnas tid nu verkligen fyller en funktion. Vi kan fortfarande träffas, vi kan besluta i frågor och vi kan ha kontakt med varandra i alla möjliga sammanhang.

I skrivande stund är jag ensam på kansliet och gör det sista på tidningen innan den ska i tryck. Ber om ursäkt för den försenade utgivningen, allt funkar inte riktigt som det ska just nu. Jobbar mycket hemma som rekommendationerna föreskriver.

Mitt i all den frustration och vända som många känner i dessa tider så är ändå våren ordentligt på väg. Ljusare och varmare dagar, grönare gräs. Skillor och snödropp tittar upp mot himlen. I södraste Sverige är det kanske full vår redan.

Här i Stockholm knoppas det ordentligt. Jag bor vid en liten tarm av Mälaren här i Sundbyberg. Finns båtklubbar på varsin sida. Ägarna är ute och skrapar och fernissar. Änderna jagar varandra och ska hitta en partner. Snart kommer små dunungar att se dagens ljus. Det är bland de gosigaste jag vet.

Trots det vakuum jag på något sätt lever i så försöker jag hitta den där speciella glädjen jag alltid känner när våren nalkas. Glädjekänslan kommer till mig då och då. Det ger mig hopp. Tillsammans ska vi klara av det här.

Ta hand om varandra!

Många varma hälsningar

Helene

Ombudsman Iktyosföreningen

